

Științe socio-umane

LOCUL GRAMATICII SIMPLIFICATE DIN LIMBA VORBITĂ LA ORELE DE LIMBĂ STRĂINĂ

THE PLACE OF SIMPLIFIED GRAMMAR IN SPOKEN ENGLISH IN CLASSES OF FOREIGN LANGUAGES

EUGENIA BANARU,
conferențiar universitar,
Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice

The place of simplified grammar at the English lesson. While teaching a foreign language we could distinguish between two aspects of grammar: classical grammar, the correct variant of the language, and simplified grammar used in the spoken language where not all the canons of normative grammar are respected precisely. Scientists and specialists in teaching suggest giving more attention to the grammar used in the process of communication as one of the main purposes of teaching foreign languages is to enable people to communicate. If the students can use short, simple sentences, later they will be able to transform them into complete, complicated ones. Many methodologists think that the grammar necessary for communicating should be taught at the same time with normative grammar. Using short sentences and simple grammar material facilitates the process of mastering a foreign language.

După cum se știe, scopurile principale ale predării unei limbi moderne la facultate sunt următoarele:

- Citirea pentru a obține informație de specialitate din diferite surse în limba străină
- Formarea deprinderilor de vorbire pentru a folosi limba ca mijloc de comunicare în limita temelor propuse
- Realizarea potențialului de educație și dezvoltare a studentului

Limba de comunicare se deosebește considerabil de limba scrisă normativă. Atunci când expunem un gând în scris formăm propoziții respectând toate rigorile gramaticii normative, folosind fraze lungi care adeseori cuprind un aliniat întreg. În procesul de vorbire structurile gramaticale pot intra în conflict cu procesele de gândire ale celor se studiaza limba straină.

Pentru student este mai important să formeze o propoziție corectă decât să-și exprime gândul. Prin urmare, pentru a exprima o idee simplă el poate folosi fraze extrem de complicate (întortochiate). În limba engleză studenții sunt antrenați să răspundă la întrebări generale (*yes or no questions*) cu propoziții întregi.

Exemplu: *Do you speak English? Yes, I do. I speak English.*

În acest caz, de fapt, s-ar putea răspunde pur și simplu *yes* sau *no*.

La momentul actual comunicarea (procesul de vorbire) este considerat de unii savanți-lingviști drept o variantă defectuoasă a gramaticii clasice care influențează nefavorabil procesul de educație lingvistică. Numai gramatica normativă, afirmă dînșii, reprezintă varianta corectă. Prin urmare, gramatica procesului de comunicare nu este studiată suficient și structurile utilizate nu corespund întocmai canoanelor clasice de exprimare a unor idei.

Lingviștii consideră că în procesul de predare a unei limbi străine putem vorbi despre două aspecte ale gramaticii:

- gramatica clasică – varianta corectă a limbii
- varianta din limba vorbită în care regulile gramaticii nu sunt respectate întocmai.

Structurile limbii vorbite nu coincid cu canoanele clasice gramaticale, însă fără cunoașterea mecanismului de creare a limbii vorbite este imposibil de a studia sau a preda o limbă străină.

Unii savanți își propun ca scop predarea gramaticii limbii uzuale (vorbite), simplificate, cu folosirea

propozitiilor simple care, în viziunea lor, ar face exprimarea unei idei mai firească și naturală.

Metodiștii încurajează profesorii de limbi străine să acorde mai multă atenție gramaticii limbii de comunicare care ar suplimenta gramatica normativă și ar contribui la înlesnirea procesului de comunicare [1-4].

Apare însă un șir de întrebări:

- este oare motivată folosirea propozitiilor mult prea simple în procesul de studiere a unei limbi străine?

- este binevenită gramatica simplificată?

- care este linia de divizare a gramaticii clasice în gramatica normativă și cea de comunicare?

Toate tentativele de a structura limba ar putea fi divizate, în mod convențional, în grupele următoare:

1. Prima clasificare prezintă limba ca un depozit unde totul este bine rînduit conform unor particularități, fapt care este foarte comod, însă insuficient pentru a folosi eficient mijloacele lingvistice;

2. Cea de a doua abordare reflectă funcțiile comunicative ale limbii: a comunica, a întreba, a influența etc.;

3. Cea de a treia abordare leagă limba de procesul de gândire-vorbire (procesul de cunoaștere și obținere a informației).

Limba există nu pentru a realiza regulile însușite de o persoană. Limba este, în primul rînd, un sistem pentru a realiza legătura între cel ce transmite informația și cel ce o recepționează cît se poate de corect, repede și limpede. Un enunț nu întotdeauna prezintă o propoziție completă, corectă din punctul de vedere a ordinii părților propoziției (în special aceasta se referă la verbele auxiliare), vorbirea nu este coerentă, pot apărea pauze inutile din punctul de vedere a gramaticii clasice și, firește, apar greșeli (*errors*). Chiar un singur cuvînt reflectă procesul de gândire al celui ce participă la convorbire.

Profesorii de limbi străine ignoră astfel de enunțuri (cuvinte) și tind să obțină propoziții „corecte”, prin urmare creînd noi dificultăți în procesul de comunicare.

În vorbirea uzuală pot fi identificate așa-numitele *gene* – elemente concise care pot fi dezvoltate pînă ating o formă completă a gramaticii normative.

Aceste gene nu sunt altceva decît propoziții simple în baza cărora pot fi constituite fraze complete.

Savanții au demonstrat că manualele bazate pe materiale autentice, preluate din diverse surse originale, nu dau rezultatele scontate deoarece gramatica nu este prezentată în propoziții simple.

Dialogul, în care materialul de gramatică este simplu, este însușit mult mai repede decît frazele greoaie cu material de gramatică complicat.

Exemplu:

- *Take them.*
- *The sweets.*
- *Yeah, take more.*
- *Too sweet.*
- *Need more?*
- *Enough.*

S-a demonstrat că în procesul de însușire a unei limbi moderne pentru a organiza o comunicare este posibilă și chiar recomandată folosirea construcțiilor gramaticale simple. Aceste construcții uneori cuprind doar două-trei cuvinte care sunt suficiente pentru participanții la conversație.

Exemplu:

- *Coffee?*
- *No, thank you, headache.*
- *Tea?*
- *No, sugar, please.*
- *Oh, it's so nice.*
- *Yes.*

Acest exemplu demonstrează că pentru a comunica nu este nevoie să folosim construcții gramaticale sofisticate, deși pot fi folosite și propoziții complete bazate pe gramatica normativă.

Unele propoziții scurte sunt deja însușite și folosite de studenți pe scară largă ca unități lexicale [5-6]:w

Propoziții scurte	Propoziții complete
<i>See you later.</i>	<i>I'll see you later.</i>
<i>Want it?</i>	<i>Do you want it?</i>
<i>Need one?</i>	<i>Do you need one?</i>
<i>Got to go now.</i>	<i>I have got to go now.</i>
<i>Anybody home?</i>	<i>Is there anybody at home?</i>

Adeseori o replică scurtă este preferabilă unei fraze normative:

Propoziții scurte	Propoziții complete
<i>Name?</i>	<i>What is your name?</i>
<i>Address?</i>	<i>What is your address?</i>
<i>A tourist?</i>	<i>Are you a tourist?</i>
<i>Double or single room?</i>	<i>Would you like a double or single room?</i>

La orele de limbă trebuie să folosim exemple din vorbirea purtătorilor de limbă. Însă astfel de propoziții simplificate pot fi folosite într-un anumit context.

După cum am menționat structurile gramaticale simplificate înlesnesc însușirea structurilor complicate. La ore am putea chiar folosi exerciții de transformare a structurilor simplificate în propoziții complete, corecte sau de transformare a gramaticii normative în gramatica folosită în limba uzuală.

Apare întrebarea: poate oare să fie pus accentul pe gramatica de comunicare la etapa inițială de studiere a limbii?

Unii metodiști propun ca studierea limbii să înceapă cu modul imperativ sau cu astfel de expresii ca *il faut, on doit, tu devrais, ne pourriez vous* etc.

Consider că am putea practica propozițiile simple în semestrul I (multi studenți au o pregătire foarte modestă) pentru a iniția actul de comunicare.

- *An apple?*
- *No, thank you, sour.*
- *A banana?*
- *No, thanks, soft.*
- *What then?*
- *A glass of juice.*
- *Here you are.*
- *Thank you.*

Metodiștii propun ca gramatica de comunicare să fie folosită paralel cu gramatica normativă (textele de studiu, textele de specialitate etc.).

În concluzie menționăm că conform tradițiilor existente predarea unei limbi moderne este bazată de la bun început pe varianta livrescă a limbii – fapt ce lipsește limba de naturalețe și, în mare măsură, creează dificultăți în procesul de comunicare în limba străină. Folosirea propozițiilor scurte, a materialului de gramatică simplificat înlesnește procesul de studiere a limbii și contribuie la formarea deprinderilor de vorbire.

Referințe bibliografice

1. БЕЛОГРУДОВА, В.Л. БЕЛАНИНА, Н.В. Грамматика, это интересно. В: *Иностранные языки в школе*. № 1. Москва, 2004.
2. КОЧЕТОВА, Л.А. Формирование грамматических навыков устной речи в условиях устного общения. В: *Ино-*

- иностранные языки в школе*. № 1. Москва, 1989.
3. МИЛЬРУД, Р. П. Коммуникативность языка и обучение разговорной грамматики (упрощённым предложениям). В: *Иностранные языки в школе*. № 2. Москва, 2002.
 4. SOARS, J.; HADWAY, L. *English. Course*. Oxford, 2002.
 5. ПОТРИКЕЕВА, Е.С. К проблеме взаимосвязанного обучения лексической и грамматической сторонам говорения. В: *Иностранные языки в школе*. № 2. Москва, 2000.
 6. ШАХ-НАЗАРОВА, В.; ЖУРАВЧЕНКО, К. В. *Английский для вас*. Москва, 2002.